Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΔΜΑ

ΚΑΙΡΟΥ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΟΣ ἡ περιοχὴ Κλάους θὰ ἔχει σήμερα τὴν... τιμητική της. Τιμώμενος, βέβαια, εἶναι ὁ Ἅγιος Θωμᾶς, στὸ ὁμώνυμο παρεκκλήσι τῆς παγκόσμια φημισμένης οἰνοβιομηχανίας. — Ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπέροχο τοπίο μὲ τὴ μοναδικὴ θέα πρὸς τὸ λεκανοπέδιο καὶ τὴν πόλη τῶν Πατρῶν, εἶναι μιὰ ἀποκάλυψη. — Ὄχι μόνο γιὰ τοὺς ξένους ἀλλὰ καὶ γιὰ τοὺς Πατρινούς ❖ ΚΑΠΟΙΟΣ ΜΙΚΡΟΠΡΕΠΗΣ καὶ προφανῶς ἄσπονδος ἀλλὰ καὶ αὐτόκλητος προασπιστὴς τοῦ πασαλινοῦ δώρου τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων διαμαρτυρήθηκε μὲ γράμμα του (σὲ ἐφημερίδα, ποὺ πασκίζει... ἰδιαιτέρως γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἀστυνομίας) ὅτι κρατήθηκαν 70 δραχμὲς ἀπὸ κάθε ὑπάλληλο γιὰ τὴν λαμπριάτικη γιορτὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πατρῶν. — Ἡ ἀπάντηση βέβαια δόθηκε. — Πρόκειται γιὰ προαιρετικὴ εἰσφορά. — Καὶ μὲ τὴν ὁποία συντηρεῖται ἕνα ὡραιότατο ἔθιμο ποὺ συνδέει τὴν Πατρινὴ κοινωνία μὲ τοὺς ἀστυνομικούς.—Καὶ ὄχι γιὰ νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' τὸ τσιμπούσι οἱ ἀξιωματικοί, ὅπως ἔγραψε ὁ κακοήθης ἀνωνυμογράφος —Οἱ ἀξιωματικοὶ ἁπλῶς δὲν καταφέρνουν νὰ κάνουν οὔτε καὶ ἐκείνη τὴν ἄγια ἡμέρα Πάσχα στὰ σπίτια τους. — Ντροπὴ, λοιπόν ❖ Η «ΕΑΡΙΝΗ ΕΠΙΘΕΣΗ» κατὰ τῶν τρυγονιῶν ἄρχισε ἐπίσημα προχθές. — Γιατὶ ἀνεπίσημα τὴν ἐγκαινίασαν μερικοὶ ἀπὸ τὴ Μεγάλη Παρασκευὴ καὶ τὸ ἐπακολουθῆσαν Σαββατοκύριακο τοῦ Πάσχα. — Ἐπωφεληθέντες ἀπὸ τοὺς πανηγυρικοὺς κόπους. — Πάντως, κατ' οὐσίαν, ἡ πλειοψηφία τῶν ἐαρινῶν Ἠειμερῶν θὰ ἀρχίσῃ σήμερα, λόγω τῆς Κυριακῆς. — Ὅπως εἶναι γνωστό, τὸ κυνήγι τῶν τρυγονιῶν λήγει στὶς 8 Μαΐου. — Καὶ μιὰ παράκληση. — Φίλοι κυνηγοί. — Σεβασθῆτε τὶς καλλιεργημένες περιοχές.

ΠΡΩΙΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Θεῖον καὶ Ἐπιστήμη

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ τοῦ «ἄπιστου Θωμᾶ» ἀντιπροσωπεύει γιὰ τὴ θεολογία καὶ τὴν παραθεολογία, τὴν καταξίωση τῆς ἔφεσης τοῦ ἀνθρώπου γιὰ ἔρευνα χωρὶς περιορισμό. Γιὰ ἐπιστημονικὴ ψηλάφιση καὶ ἀπόδε ξη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς πολύπλευρης ἀνάλυσης.

Δηλαδὴ μὲ τὴν περίπτωση τοῦ «ἄπιστου Θωμᾶ» ποὺ παρὰ τὶς ἀμφιβολίες του τιμᾶται σὰν ἀπόστολος καὶ ἅγιος ἀπ' τὴν ἐκκλησία, ἐπιχειρεῖται ἕνας συγκερασμὸς τοῦ ὀρθοῦ λόγου τῆς ἐπιστήμης μὲ τὴ μεταφυσικὴ μὲ τὸ ὑπερβατικό.

Πῶς, ὅμως, ἀποδέχτηκε ἡ θεολογία καὶ ἡ παραθεολογία μιὰ τέτοια συναίρεση τῶν πιὸ ἀνόμοιων, τῶν ἐκ διαμέτρου ἀντίθετων πραγμάτων, δηλαδὴ τοῦ θαύματος καὶ τῆς μυστικῆς πίστης μὲ τὴν ὕπαρξη τῶν χειροπιαστῶν ἀποδείξεων, μὲ τὴν ψηλάφιση τοῦ τύπου τῶν ἥλων;

Πρόκειται ἀναμφισβήτητα γιὰ μιὰ ἀβαρία, γιὰ μιὰ παραχώρηση τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὴ διαρκῆ ἀνησυχία τοῦ ἀνθρώπου μυαλοῦ, ποὺ ἤναι γνωστὸ μὲ ποιοὺς ρυθμοὺς ἐκάλπασε καὶ ποιὰ ἐπιτεύγματα εἶχε κατὰ τοὺς εἴκοσι χριστιανικοὺς αἰῶνες. Γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε μιὰ πιὸ μοντέρνα λέξη, πρόκειται γιὰ ἄνοιγμα τῆς θρησκείας πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν καιρῶν. Γιὰ μιὰ προσπάθεια νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπαφὴ της μὲ τὴ μορφὴ ἐκείνη τοῦ κόσμου ποὺ συνεχῶς ἀξιώνει νὰ μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ οὐ μὴ πιστεύσω...».

Δὲν μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀπέτυχε. Ἑκατομμύρια ἐπιστήμονες σ' ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο πιστεύουν καὶ μάλιστα ἕνα σημαντικὸ ποσοστὸ ἀπ' αὐτοὺς πιστεύει σχεδὸν μὲ ἱερὸ ζῆλο. Καὶ ὑπάρχουν σχετικὲς διακηρύξεις κατὰ καιροὺς γιὰ τὸ ὅτι ἡ πίστη αὐτὴ προῆλθε βασικὰ τῆς χάριτος ποὺ «ἐσκήνωσε» στὶς ψυχὲς μὲ μυστικὲς διαδικασίες, ἔχει καὶ τὴν ἐπικουρία, τὴν ἐπαλήθευση τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνας. Πάντως δὲν ὑπάρχει καὶ ἀντίθετη πορεία. Δηλαδὴ ἐκκίνηση ἀπὸ τὴν ἐπιστήμη καὶ κατάληξη στὴν πίστη καὶ στὴ θεία χάρη. Ὑπῆρξαν (καὶ ὑπάρχουν) ἄπιστοι ποὺ «ἐπίστισαν». Ὄχι ὅμως μὲ τὴ βοήθεια τῆς μαθηματικῆς σκέψεως καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀνάλυσης ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἐκτυφλωτικὸ ἐκεῖνο φῶς ποὺ καταύγασε τὴ ψυχὴ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ Παύλου στὴν πορεία του πρὸς τὴ Δαμασκό. Πέρα δέβαια, ἀπ' τὸ ὅτι ὅσοι ἔχουν ἀξιωθῆ τέτοιου θαύματος δὲν ἐπέστρεψαν ἀπὸ ὁλοσχερῆ ἀπιστία, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν ἄρνηση τῆς μεταφυσικῆς, ἀλλὰ ἀπὸ μιὰ πίστη σὲ ἄλλους θεούς.

Θὰ μποροῦσε, λοιπόν, νὰ διατυπωθῆ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ἀνθρώπινη ἐπιστήμη καὶ σοφία, αὐτοτελῶς δὲν μποροῦν νὰ δημιουργήσουν προσβάσεις πρὸς τὸ «θεῖον». Πρέπει νὰ προϋπάρχει ἡ χαρη. Ἡ ἀποδοχὴ «ἀντὲ γιοῦρε», ἡ προδιάθεση τῆς ὅλης ψυχοπνευματικῆς συγκρότησης πρὸς τὸ μυστικό, τὸ ὑπερβατικό. Μ' αὐτὴ μονάχα τὴν προϋπόθεση ἡ ἐπιστήμη καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος, δηλαδὴ ὑποταγμένα στὴν ἀρχικὴ ἀποδοχὴ τοῦ θαύματος μποροῦν καὶ νὰ τὸ «ἀποδείξουν» χωρὶς μεταφυσικὸ ὀρμητήριο, ἀλλὰ καὶ περίγραμμα ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴ θρησκεία.

Ὡστόσο, ἂν μερικοὶ δὲν θέλουν νάχουν αὐταπάτες, θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ὅσο πάνε καὶ λιγοστεύουν οἱ σιμπτόμενοι ἀνθρωποι καὶ πολὺ περισσότερο οἱ ἐπιστήμες ποὺ θὰ δεχάντουσαν νὰ χρησιμοποιήσουν ὑπὸ προϋποθέσεις τὴν ἔρευνα πρὸς ἐπιβεβαίωση τοῦ Θείου. Θὰ ἤθελα, λοιπόν, νὰ κάμω τὴν πρόβλεψη ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα ἡ θρησκεία μας καὶ ἡ κάθε θρησκεία θὰ πάψῃ νὰ ἐπικαλεῖται τὴν ἐπιστήμη γιὰ τὴν ἀπόδειξη τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι θὰ ἐμπιστευθῆ στὸ μοναδικὸ σταθερὸ γι' αὐτὴν ἔρεισμα τῆς μυστικῆς χάριτος, τῆς θείας ἀποκαλύψεως πέρα ἀπὸ ἀναλύσεις καὶ θωρήματα. Ὅτι θὰ περιορισθῆ στὰ θέσφατα τῶν γραφῶν ποὺ δὲν ἀξιοποιοῦνται μὲ τὸ ἐπιστημονικὸ φῶς ἀλλὰ μόνο μὲ τὴ μυστικὴ λατρεία. Ὅσο κι' ἂν ἡ πρόκληση τῆς ἐποχῆς εἶναι φοβερή, ὁ συγκερασμὸς ἀνομοίων πραγμάτων φυσικῆς καὶ μεταφυσικῆς ἀποτελεῖ σὲ τελευταία ἀνάλυση μιὰ σοφιστεία πολὺ κατώτερη τῆς πραγματικῆς ἀνάγκης ποὺ νοιώθουν οἱ ἄνθρωποι νὰ προσδοκοῦν τὸ θαῦμα. Γιατὶ τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ νὰ εἶναι πολὺ κοφτερὸ ἔχει ματώσει καὶ τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ του ποὺ ἔφαχνε ψάχνει καὶ θὰ ψάχνει πάντα γιὰ κάτι θαυμασιώτερο ἀπὸ ὅσα περικλείει ἡ λογική, ποὺ ἔμεινε μένει καὶ θὰ παραμένει πάντα ἄσυμβίβαστη μὲ τὴν ἰδέα τοῦ θανάτου καὶ γενικώτερα μὲ τὴ δουλειὰ τῆς φυσικῆς τάξεως τῶν πραγμάτων. Τὸ μέλλον τῆς θρησκείας τῆς μεταφυσικῆς, τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ βρίσκεται στὴν ἀνάγκη ποὺ νοιώθει καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τοῦ πιὸ συγκροτημένου ἐπιστημονικὰ ἀθέου νὰ μὴν ἀποδέχεται τὴν πεπερασμένη ἀνθρώπινη μοῖρα της. Σ' αὐτὸ τὸ μυστήριο τῶν μυστηρίων ὑπάρχει ἡ δίψα, ὁ πόθος τοῦ ἐν ἐπιγνώσει φθαρτοῦ γιὰ αἰωνιότητα. Αὐτὴ ἡ τραγωδία, ἀλλὰ καὶ ἡ δόξα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς θὰ εἶναι καὶ ἡ δύναμη τῆς θρησκείας στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Καὶ ὄχι ἡ ψηλάφιση τοῦ Θωμᾶ.

ΠΑΝ

Κυριολεξίες

ΕΙΠΕ ὁ Μιττεραν:

«Ὅπως πάντα, οἱ ὑποθέσεις ποὺ γίνονται ἀπ' τοὺς πολλοὺς γύρω ἀπὸ μερικὲς πολιτικὲς ἐξελίξεις βασίζονται περισσότερο στὴ φαντασία καὶ τὴν εὐφυΐα τῶν δυνατῶν παρὰ στὴ λογική. Ὅμως ἡ πορεία τοῦ κόσμου ὑπακούει σὲ ὠθήσεις πιὸ ἁπλὲς δηλαδὴ στὴν ἀταξία καὶ στοὺς νόμους τοῦ τυχαίου. Ὅταν ὅμως μιὰ ἔμμονη ἰδέα καταστρέφῃ ἑκατομμύρια ἀνθρώπους, ἔστω καὶ ἀπὸ λάθος, ἡ ἀλήθεια της δὲν εἶναι πολὺ μακρυά...».

Πολύτιμο ἀπόσταγμα πείρας καὶ πολιτικοῦ φιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ ποὺ θὰ πρέπει νὰ ἀφιερωθῆ ὁτὸ Ἑλληνικὸ δημόνιο τῆς καφενειακῆς πολιτικῆς ἀνατομίας. Ἀφοῦ ἄλλωστε ὅσα εἶπε ὁ Γάλλος ἡγέτης ἀφοροῦσαν κατὰ πρῶτο λόγο στὴν δική μας περίπτωση.

ΤΟ ἐδήλωσε ἡ σύζυγος του υπουργοῦ Προεδρίας καὶ Παιδείας κ. Λένα Ράλη:

«Δέκα λεπτὰ τηλεόραση εἶναι ἀρκετὰ γιὰ νὰ ἀποκοιμίσουν μιὰ χαρὰ τὸ Γιῶργο.

Ἀσφαλῶς δὲν εἶναι πολλοὶ ἐκεῖνοι ποὺ θὰ βροῦν ἀφύσικη τὴ συμπεριφορὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ μπροστὰ στὸ «κουτί».

Οἱ ἐκδρομὲς

ΜΑΛΛΟΝ εὔλογα παραπονοῦνται οἱ μαθητὲς τῶν Γυμνασίων ὅτι ἡ ΟΛΜΕ «τοὺς ἔρριξε» κατὰ τὴ συμφωνία γιὰ τὴ λύση τῆς ἀπεργίας. Δηλαδὴ ὅτι παρὰ τὴ συμπαράστασή τους τὴν τόσο ἐντυπωσιακή, ἡ ΟΛΜΕ ἀποδέχτηκε ἀδιαμαρτύρητα τὴν κατάργηση τῶν ἐφετεινῶν ἐκδρομῶν...

Ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν οἱ μαθητὲς ὅτι ἡ πεῖρα (περισσότερο ἡ πικρή) ποὺ ἀποκομίζει κανεὶς στὸ ξεκίνημα τῆς ζωῆς του ἀπὸ τὴ ρεαλιστικὴ συμπεριφορὰ μερικῶν εἶναι μία πεῖρα ποὺ ἀξίζει πολλὰ περισσότερα ἀπὸ ὁποιεσδήποτε ἐκδρομές.

Ἄλλωστε καὶ ἡ δική τους συμπαράσταση δὲν ἦταν ἐντελῶς ἀνιδιοτελής... Γιὰ νὰ ἐξηγούμεθα...

ΚΑΙ ΜΟΝΟ γιὰ τὴ μεγάλη ἀνακάλυψη ποὺ ἔκαμε πρὸ ἡμερῶν ὁ Νίκος Δαδινόπουλος ὡς πρὸς τὶς σχέσεις τῶν δύο φύλων, θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς ὅτι ἀξίζουν τὸν κόπο οἱ συνενεύξεις ποὺ ἔχουν δώσει τόσοι καὶ τόσοι στάρ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνακάλυψη:

—«Ὑπάρχει «κάτι» ποὺ σὲ κάνει νὰ θέλης μιὰ γυναίκα...».

—Δηλαδή;

—«Κάτι ποὺ σὲ «κολλάει» μαζί της....

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν TV

ΣΤΟ σημερινὸ 4ο ἐπεισόδιο τῆς σειρᾶς ἀπ' τὴ ζωὴ τοῦ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι θὰ παρακολουθήσετε τὴ μεγαλύτερη στιγμὴ στὴ δημιουργία τοῦ μεγάλου ζωγράφου ἐκείνη ποὺ συνδέεται μὲ τὸ ἀριστούργημα τῶν αἰώνων τὴ Τζοκόντα (Μόνα Λίζα) ΕΡΤ 3 μ.μ.

—Ἀπ' τὸ ἴδιο κανάλι θὰ μεταδοθῆ στὶς 10 τὸ βράδυ ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα φίλμς τοῦ ἀγγλοκοῦ κινηματογράφου «ὁ δρόμος πρὸς τὰ ἄστρα». Μὴν τὴ χάσετε.

—Ἀπ' τὸ κανάλι τῆς ΥΕΝΕΔ μπορεῖτε νὰ πασακολουθήσετε: στὶς 3 μ. τὴν Ἑλληνικὴ ταινία «Οὐ κλέψεις» ποὺ εἶναι ἕνα φίλμ ποιότητος μὲ τὴν Γκιζέλα Ντάλι, Δῆμο Σταρένιο, Θ. Ἔξαρχο, Κούλη Στολίγκα κ.ἄ.

—Στὶς 7.30 μεγάλες ἐπιτυχίες τοῦ Θέμη Ἀνδρεάδη.

—Στὶς 8.30 Ἕνα ὡραιότατο ἐπεισόδιο μὲ τὸν «Ἅγιο» (Σάϊμον Τέμπλαρ).

Ἡ «Ἐπιθεώρηση Χωροφυλακῆς»

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ στὴν Πασχαλιὰ ἐκυκλοφόρησε ἡ «Ἐπιθεώρηση Χωροφυλακῆς». Στὸ ἴδιο τεῦχος ὑπάρχει ἀφιέρωμα μὲ φωτογραφίες γιὰ τὰ 30 χρόνια τῆς λευτερωμένης Δωδεκανήσου στὴν ὁποία πρώτη ἐκπροσώπησε τὸ Ἑλληνικὸ Κράτος ἡ Χωροφυλακή.

Ἡ ἀξιόλογος αὐτὴ ἔκδοσις πραγματοποιεῖται ἀπ' τὸ τμῆμα Δημοσίων Σχέσεων τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς. Ἀπὸ τὸ τόσο ἐνδιαφέροντα θέματα τοῦ τεύχους σημειώνουμε ἰδιαίτερα ἄρθρο τοῦ μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ Νικοδήμου γύρω ἀπ' τὰ πραγματικὰ περιστατικὰ τῆς Ἀναστάσεως.

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Τὸ Ἐπικουρικὸ Ταμεῖο Οἰκοδόμων καὶ τὰ σωματεῖα

Ἄρθρο τοῦ κ. ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΑΘΕΑ

Μετὰ τὴν τελευταία ἀπεργία τῶν οἰκοδόμων, καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ προβολὴ τῶν αἰτημάτων τους, γεννῶνται μερικὰ ἐρωτήματα σ' ὅλων μας τὰ χείλη.

Τί ἀπέγιναν τὰ αἰτήματα; Ἡ Ὁμοσπονδία τί ψήφισμα ἐπέδωσε στοὺς ἁρμόδιους Ὑπουργοὺς καὶ σὲ κάθε κυβερνητικὸ παράγοντα; Γιατὶ δὲν ἔκανε ἀπεργιακὴ συγκέντρωση στὴν Ἀθήνα, ποὺ εἶναι τὸ Κέντρον βάρους τοῦ Κλάδου; Ἴσως μᾶς ποῦν ὅτι τὰ αἰτήματα εἶναι γνωστὰ τοὺς Ὑπουργούς. Δὲν νομίζω ὅμως πὼς ἀντέχουν σὲ κριτικὴ οἱ τέτοιου εἴδους δικαιολογίες. Ἐκεῖνο ποὺ ξέρουμε ὅλοι οἱ οἰκοδόμοι εἶναι ὅτι ὅλες οἱ ἐπαναστατικὲς φλυαρίες ἤταν στάκτη στὰ μάτια τῶν οἰκοδόμων, γιὰ νὰ πιστέψουν στὴν ...ἀγωνιστική τους συνέπεια.

Ἡ ἱστορία τοῦ συνδικαλιστικοῦ μας κινήματος τοῦ οἰκοδομικοῦ Κόσμου τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1952 καὶ μέχρι τὸ 1976 δὲν ἀναφέρει προηγούμενο ποὺ νὰ ἔγινε ἀπεργία ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ χωρὶς συγκέντρωση στὴν Ἀθήνα. Καὶ ὄχι μόνο στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ καὶ στὴν πιὸ μικρὴ ἐπαρχιακὴ πόλη.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερος ἐμπαιγμός. Ἀπὸ τὸ νὰ ὑπόσχεται ὁ φυσικὸς φορέας ἑνὸς κλάδου ἀγωνιστικὴ λύση στὰ προβλήματα τῆς τάξης, καὶ ἕνα χρόνο περίπου τώρα νὰ φαλκιδεύει στὰ συρτάρια τῶν γραφείων τῆς Ὁμοσπονδίας τὴ λύση τους. Ἀγωνιώδη κατάστασις ἐπικρατεῖ στὸν κλάδο. Ἀνεργία μαστίζει ἕνα πολὺ μεγάλο ποσοστὸ οἰκοδόμων. Ὁ τιμάρθμος καλπάζει στὰ ὕψη. Κανένα ἀπὸ τὰ αἰτήματα δέν ὠθεῖται γιὰ λύση. Κανένα ἐνδιαφέρον ἀπὸ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας δέν βλέπουν οἱ ἐργαζόμενοι οἰκοδόμοι.

Τὸ Ἐπικουρικὸ Ταμεῖο Δομικῶν καὶ Συλουργικῶν ἐργασιῶν ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἰσχυρὰ ταμεῖα ἐπικουρικῆς ἀσφάλισης δὲν προσφέρει σχεδὸν τίποτε στοὺς ἠσφαλισμένους του.

Τὸ ἀσφάλιστρο βάσει τοῦ σημερινοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων ποὺ εἶναι 360—700 δρχ. εἶναι 10% ἐσφαρά. Ἂς κάνουμε ἕναν ἀπλὸ συλλογισμὸ καὶ ἂς βγάλουμε τὸ συμπέρασμα τί πληρώνουμε καὶ τί παίρνουμε. Τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου εἶναι ἄγνωστα στοὺς ἐνδιαφερομένους.

Δήλωση τοῦ ἰδίου ταμείου ἀναφέρει ὅτι 5 δισεκατομ. βεβαιωμένα ἔσοδα βρίσκονται στὰ χέρια τῆς ἐργοδοσίας λόγῳ ἐλλείψεως ὑπαλλήλων.

Τὰ χρήματα ποὺ βρίσκονται στὸ Ταμεῖο πόσα εἶναι; Ποιὸς μπορεῖ νὰ μᾶς πληροφορήσῃ γι' αὐτό; Τὰ χρήματα αὐτὰ εἶναι δικά μας. Γιατὶ δὲν ἀξιοποιοῦνται; Πῶς γίνεται ἡ ἐκμετάλλευσή τους;

Τί προσφέρει στοὺς ἐργαζόμενους στοὺς ἠσφαλισμένους του; Τὸ Καταστατικό του προβλέπει παροχὲς κατασκηνώσεις. Πόσα παιδιὰ τῶν ἐργαζομένων τῆς ἐπαρχίας ἔχουν φιλοξενηθῆ τὸ καλοκαίρι σὲ τέτοιες κατασκηνώσεις;

Στὴν ἀρχὴ τῆς λειτουργίας του τὸ Ταμεῖο— στὴν τέως διοίκηση τῆς πρωτευούσης ὅπως τὰ λέγαμε— ἔδινε στοὺς συνταξιούχους ἐφ' ἅπαξ. Γιατὶ κόπηκε; Τὸ ἀσφάλιστρο ἦταν μόνο 4% ἔγινε 7% καὶ τώρα 9,8% χωρὶς καμμιὰ πρόσθετη παροχή. Ἡ σύνταξη ἐναντι τῶν εἰσφορῶν του εἶναι μηδαμινή.

Κανένας στὴν Ἐπαρχία δὲν ξέρει τί παίρνει. Μετὰ τὴν ὑποβολὴ τῶν δικαιολογητικῶν γιὰ σύνταξη ἕνα μέρος τῶν προϋποθέσεων γίνεται μὲ ἐξαγορά στὶς περιοχὲς ὅπου ἐπεκτάθηκε τὸ ἐπικουρικὸ μετὰ τὸ 1964. Τί κρατοῦν, μὲ ποιὸ κριτήριο κανένας δὲν πληροφορεῖται. Καὶ ἡ σύνταξη βγαίνει μετὰ ἀπὸ 8 ἢ 9 ἢ 10 μῆνες καὶ βάλε.

Αὐτὰ εἶναι ζητήματα ποὺ καίνε. Ἡ Ὁμοσπονδία οἱ πρωτοβάθμιες ὀργανώσεις τί ἔχουν κάνει γιὰ αὐτὰ τὰ προβλήματα; Ἡ τακτικὴ τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν οἰκοδόμων καὶ συναφῶν ἐπαγγελμάτων εἶναι ἔνοχη στὴν προκειμένη περίπτωση. Δὲν ἀπαλλάσσονται τῆς κατηγορίας ὅμως οὔτε καὶ τὰ σωματεῖα. Δὲν δικαιολογοῦνται σὲ καμμιὰ περίπτωση γιὰ τὴν ἀδρανειά τους. Εἶναι καιρὸς λοιπὸν νὰ ἀναληφθῆ ἀγώνας ἀπὸ τὴ βάση ἀπὸ τοὺς ἁπλοὺς οἰκοδόμους καὶ νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὶς «ἡγεσίες» τους —ἀφοῦ ἔτσι θέλουν νὰ λέγωνται— νὰ κινητοποιηθοῦν γιὰ νὰ προωθήσουν γιὰ νὰ ἐπιλύσουν τὰ αἰτήματά τους. Ὑπερήφανα ὅπως πάντα ἂς δώσουν τὴ μάχη ὄχι μόνο πρὸς τοὺς παράγοντες τῆς Κυβέρνησης, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἡγεσία τους, ἡ ὁποία δείχνει ἐγκληματικὴ θὰ λέγαμε ἀδιαφορία γιὰ τὰ τόσα ἀναγκαῖα γιὰ λύση προβλήματα.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΑΘΕΑΣ

Γιὰ τὰ δῶρα σας
πλούσια συλλογὴ
ΑΝΑΠΤΗΡΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
ΝΙΚ. ΣΚΟΝΔΡΑΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 70
(ΕΝΑΝΤΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ)
SERVIS καὶ ἀνταλλακτικὰ
γιὰ ὅλους τοὺς ἀναπτήρας μας

Ἐπιπλα
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΡΥΘΜΟΥ

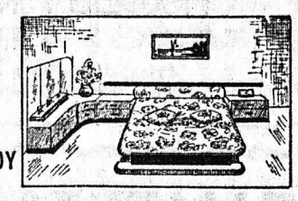

ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΤΡΙΒΕΣΗ
ΓΚΡΕΚΑ

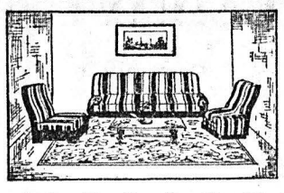

Ἐκθεσις:
ΓΟΥΝΑΡΗ 131-ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΤΗΛΕΦ. 320-480
Ἐργαστήρια:
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 25

ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ
μάστιξ τοῦ αἰῶνος
Ἡ πρώτη δοκιμὴ ὁδηγεῖ εἰς ἐθισμὸν

Ὁμιλία τοῦ ἀστυνόμου Α' κ. ΝΙΚ. ΒΟΥΛΓΑΡΗ

Δ' (τελευταῖον)

Ὡς τοξικομανία χαρακτηρίζεται ἡ νοσηρὰ καὶ ἀκατανίκητος συνήθεια ὡρισμένων ἀτόμων νὰ ἐπιζητοῦν τὴν κατάχρησιν ναρκωτικῶν φαρμάκων ἢ διαφόρων ἄλλων οὐσιῶν δυναμένων νὰ μεταβάλλουν τὴν διάθεσιν καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφοράν. Τὸ ἄτομον καθίσταται ψυχικῶς καὶ σωματικῶς ἐξηρτημένον ἐκ τοῦ ναρκωτικοῦ τοῦ ὁποίου τὴν ἐξασφάλισιν ἐπιδιώκει δι' οἱουδήποτε μέσου.

Ὁ ὅρος τοξικομανία ἔχει ἀντικατασταθῆ διὰ τοῦ ὅρου ἐξάρτησις ἐκ τοῦ φαρμάκου.

Τὰ αἴτια τὰ ὁποῖα ὁδηγοῦν εἰς τὴν ἀφετηρίαν τῆς καταχρήσεως τῶν ναρκωτικῶν, διαφέρουν ἀπὸ ἀτόμου εἰς ἄτομον. Τὸ περιβάλλον, ἡ ἄγνοια τῶν κινδύνων, ἡ περιέργεια, ἡ εὐκολος προμήθεια, ἡ τάσις πρὸς μίμησιν καὶ ἡ διαφήμισις ὑπὸ τῶν ἐμπόρων πρὸς κερδοσκοπίαν, εἶναι τὰ πλέον συνήθη. Ἂς σημειωθῆ ὅτι ἕνα κιλὸν π.χ. ἀκατεργάστου ὀπίου ποὺ ἀγοράζεται ἀπὸ τὸν... παραγωγὸ 25 δολλάρια, πωλεῖται λιανικῶς εἰς ΗΠΑ 22.000 δολλάρια.

Τὸν σημαντικώτερον ὅμως παράγοντα εἰς τὴν διάδοσιν τῆς ἕξεως ἀποτελεῖ ὁ ἴδιος ὁ τοξικομανής. Οὗτος αἰσθάνεται ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ὅταν μετὰ δίδει καὶ εἰς ἄλλους τὸ νοσηρὸν του πάθος. Διαθέτει μίαν μοναδικὴν ἱκανότητα περιγραφῆς τῶν φανταστικῶν ἀπολαύσεων καὶ τῆς ἐμπειρίας τοῦ τεχνητοῦ του παραδείσου, ὥστε νὰ περισσοτέρας φορὰς ὡς προτροπαὶ καὶ ὑποδείξεις του πρὸς τοὺς ὁμήλικους καὶ εὑρίσκουν ἀνταπόκρισιν.

Δυστυχῶς ὅμως πολὺ ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ εὕρουν τὴν δύναμιν μετὰ τὴν πρώτην δοκιμὴν νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐπανάληψιν. Οἱ περισσότεροι θὰ καταστοῦν δέσμιοι τοῦ ναρκωτικοῦ. Μερικοὶ βεβαίως δοκιμάζουν μία—δύο φορὰς καὶ ἐγκαταλείπουν. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁποῖοι καταλήγουν εἰς τὴν τοξικομανίαν εἶναι κυρίως ἄτομα μὲ κάποια συναισθηματικὴν διαταραχήν.

Ὅλοι οἱ τοξικομανεῖς δὲν ὁμοιάζουν μεταξύ των. Σημαντικαὶ καὶ ἀξιοσημείωτοι διαφοραὶ τῆς προσωπικότητος, τῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ὑποστρώματος ὑπάρχουν μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τὰ ναρκωτικὰ περιστασιακῶς καὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἔχουν ὑποστεῖ ἐξάρτησιν ἐξ αὐτῶν.

Τὸ γραφεῖον ναρκωτικῶν τῆς Οὐάσιγκτων (ἔκδοσις 1970) διακρίνει τοὺς τοξικομανεῖς εἰς τέσσαρας βασικὰς κατηγορίας:

Εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, κατατάσσονται ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι, χρησιμοποιοῦν τὰ ναρκωτικὰ δι' ἕνα εἰδικὸν ἢ περιπτωσιακὸν σκοπόν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ὁ φοιτητής, ὅστις λαμβάνει ἀμφεταμίνας πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς κοπώσεως καὶ τοῦ ὕπνου κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐξετάσεων.

Εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνήκουν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λαμβάνουν ναρκωτικὰ διὰ ψυχαγωγικοὺς σκοποὺς ἢ ἁπλῶς διὰ νὰ ἀποκτήσουν κάποιαν ἐμπειρίαν. Συνήθως τὰ ἄτομα τῆς κατηγορίας αὐτῆς εἶναι νέοι, φοιτηταὶ ἢ σπουδασταί.

Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνήκουν οἱ ἀποκαλούμενοι σκληροπυρηνικοὶ τοξικομανεῖς. Οὗτοι ἐμφανίζουν μίαν ἰσχυροτάτην ψυχολογικὴν καὶ σωματικὴν ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ ναρκωτικοῦ καὶ ἡ ἐν γένει δραστηριότης των περιορίζεται γύρω ἀπὸ τὸ ναρκωτικὸ καὶ μόνον.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ὅτι ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἐπιστημόνων ὑποστηρίζεται τὸ ὅ